

Ἡ συζήτησις ἐτελείωσε χωρὶς νὰ μεταπεισθῇ κανένα ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Ἐσκέπτοντο ὅσα ἄκουσαν χωρὶς νὰ συμφωνήσουν μὲ τὴν μιὰ ἢ τὴν ἄλλη γνώμη. Καὶ ἡ λέξις ἔρως ποῦ τόσο συχνὰ ἐπροφέρθηκε ἀπὸ εὐμορφα χεῖλια, ἔχυσε κάποια μεγαγχολία μέσα στὴν αἴθουσα. Κι' ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς σάλας ποῦ ἡ κομητὴ κυρία σκόρπιζε τὸ ἀργυρόχρο γέλοιο τῆς, ὡς τὰ παράθυρα καὶ τὴν θέσι ποῦ εὐρισκόμεθα πλανιοῦνται σὰν θεώρατο ἄσπρο πουλί, τὸ μαγεμένο αἶσθημα τῆς ἀγάπης.

Νῆνος

ΤΑ ΧΑΪΔΕΜΕΝΑ ΝΕΙΑΤΑ ΜΟΥ

Εἰς τὸν φίλιτατὸν μου Νίκον Παπαλιαναγόπουλον

Θυμᾶμαι ἐκείνη τὴ βραδυὰ
ποῦ τᾶστρα φωτισμένα
μὲ βοηθούσανε κι' αὐτὰ
στοῦ ποταμοῦ τὴ διάβα
καὶ τὸ ζουλί μου ποῦσπρωχνε
θυμᾶμαι τὴ βαρκοῦλα
νὰ φέρονη στὴν ἀγκάλῃ σου
μία καρδιά σου σκλάβη!...

Μετροῦσα μόλις δεκαοχτὼ
ὀλοδροσάτα χρόνια
ἐνόμιζα ὁπὼς γιὰ με
ὅλα χαμογελᾶνε
καὶ ἔτσι ἀγκαλιασθήκαμε
σφικτὰ νὰ φιληθοῦμε
μοῦ φάνηκε πῶς οἱ ἄγγελοι
ἐμᾶς τοὺς δυὸ κυττᾶνε

Ζάκυνθος

Ἦτανε πρώτη κι' ἵστερη
χαρὰ μου καὶ εὐτυχία
ποῦ στὴ ζωὴ μου γνώρισα
ἐκείνη τὴ νυκτιὰ
ὅσα καλὰ ἔχει ὁ οὐρανὸς
ὁ κόσμος καὶ ὅλη ἡ φύσις
ὅλα μποροῦσα ν' ἀρηθῶ
γιὰ 'κείνη τὴ βραδειά!...

Νειάτα ποῦ φύγατε χωρὶς
τὰ ἴχνη σας ν' ἀφήσετε,
νειάτα ποῦ φύγατε χωρὶς
νὰ ξαναλιθῆτε πάλι
ὄνειρα χρυσοφτέρωτα
ποῦ θὰ σᾶς εὔρω τόσῃ
ἀφοῦ τὰ χρόνια μοῦγυρῶν
γιὰ πάντα τὸ κεφάλι;!...

Ἄγγελος Σαλούτσης